

faar for sine Grise. Nu kan han købe Foderstoffer og have dem til samme Pris som større Indkøbere gennem Indkøbsforeninger og faar sine Varer under samme Kontrol som disse, saa at han kan være sikker paa, at Forfalskninger og Snyderi gaar han fri for, hvad han tidligere var udsat for. Gennem Samarbejdet mellem Husmænd og Gaardmænd, gennem Andelsforeninger, gennem det praktiske Liv, have Husmændene lært, at de netop sammen med Gaardmændene, Landbrugerne, de større og de mindre, have fælles Interesser, og disse Interesser have gennem vor økonomiske Liv vist saa klart for dem, at for dem er her Vejen at gaa, her kunne de gaa Haand i Haand, selv om de ogsaa danne deres egne Foreninger, hvad der er ganske naturligt.

Jeg tror derfor, at det Frieri, som stadig fortsættes fra Socialdemokraternes Side, og hvor de faa den ene Kurv efter den anden, saa de snart kunne holde en Udstilling af Kurve, vil overhovedet ikke nytte dem stort, fordi i det praktiske Liv have vore Husmænd lært, hvem de bedst kunne staa sammen med.

Endelig skal jeg udtale mig lidt om Ændringsforslaget paa 20,000 Kr. til Planteavlens Fremme. Dette Ændringsforslag har ogsaa den højtærede Minister stillet sig meget velvillig til. Det har sikkert ogsaa Finansudvalgets Sympati, ligesom jeg er vis paa, at det har hele Landbrugs Sympati. Vi have hidtil saa godt som alene kastet os over Husdyravlen og Husdyrbrug, Produktion af Smør, Flæsk og Æg. Først i de senere Aar er der raabt Vagt i Gevær og slaæet til Lyd for, at vi skulde gøre noget mere for vor Planteavl. Naar fremmede komme her til Danmark og skulle lære af vort Landbrug og da se vore Marker, udtale de en Forbavselse over det skønne Blomsterflor af Agerkaal, de Ukrudtsplanter, som vi have paa vore Marker. Jeg har selv været sammen med Englændere, som have været her i Danmark og været omkring og set sig om, og hørt dem udtale Forundring over, at vi staa saa højt paa Husdyrbrugets Omraade, højt med Hensyn til Smør, Flæsk og Æg, og ikke ere komne videre med Hensyn til Renholdelsen af vore Marker. Forslaget om en Bevilling i den Retning har min fulde Sympati og navnlig ogsaa dette, at der foreslaas, at Landboforeninger skulde yde Halvdelen. Jeg er derfor ogsaa sikker paa, at den højtærede Minister blot behøver at tage dette under Overvejelse for at stille Forslag derom, hvad han ogsaa

bebudede, men jeg vil gerne tillade mig at anmode den ærede Forslagsstiller om at tage Forslaget tilbage, da det sikkert nok vil komme frem og ogsaa blive støttet.

Endelig er der det Ændringsforslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer om en Forhøjelse af Bevillingen paa 2,000 Kr. til Fiskernes Rejser. Her har ligeledes den højtærede Minister udtalt sig velvillig over for dette Forslag, og jeg haaber, at baade Finansudvalgets Medlemmer og dette Ting ogsaa ville stille sig velvilligt over for det, hvis der kan paavises Trang dertil, og Fiskerne andrage om det. Bevillingen vil saa nok blive forhøjet i Forhold til de berettigede Krav, der komme frem. Jeg tillader mig derfor at henstille til Forslagsstillerne at tage Forslaget tilbage, ellers maa jeg anbefale at stemme mod det.

Af de samme ærede Medlemmer er der stillet Forslag om, at Statens Laan til Fiskere ikke skal gaa gennem Kommunerne, men udlaaes direkte enten til Fiskerne eller til Fiskerforeninger. Det tror jeg ikke, man tør indlade sig paa. Det har været under Overvejelse i Finansudvalget. Jeg tror ikke, det kan paavises, at de kommunale Raad i særlig Grad ere gaaede imod Ønsker om Laan, der have været begrundede, i alt Fald har det ikke foreligget for Udvalget. Jeg tror derfor ikke, at man skal gaa bort fra den Form, som man hidtil har brugt, lige siden vi fik denne Bevilling. Jeg vil derfor tilraade Tingets Medlemmer at stemme mod dette Forslag.

P. T. Nielsen: Maa jeg takke for den Tilslutning, der af den højtærede Minister, den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer er ydet mit Ændringsforslag om de 20,000 Kr. til Planteavlens Fremme. Det vidner om, at de Ønsker, der næres af Landboforeningerne, og som jeg har gjort mig til Talsmand for, have Udsigt til at blive imødekomne her i Tinget.

Den ærede Ordfører opfordrede mig imidlertid nu til at tage mit Forslag tilbage, og den højtærede Minister gjorde det samme i Gaar. Den ærede Ordfører antydede, at Sagen eventuelt vilde blive tagen op mellem 2den og 3die Behandling, og Ministeren sagde i Gaar, at han for Tiden førte Forhandlinger med Landboforeningerne, og for saa vidt de kunde blive afsluttede, var det hans Haab at kunne stille Ændringsforslag til 3die Behandling, ellers stillede han i Udsigt at tage Sagen op til næste Aar. Jeg vil